

DAGBØKER

058

Gunnar Horn

Bratraag-ekspedisjonen 1930

064400004

W 100 30

Gunnar Horn - Bratvaag - ekspedisjonen 1930.

Om eftermiddagen den 26 juli forlot Bratvaag kaien inne på Norge og gikk inn til selve byen hvor vi tok ombord materialen for 3 kuser. Kl. 18.30 forlot vi Ålesund og dermed begynte ferden. Vår reise langs den norske kysten var beunstrøket av det herligste vær. Det blev å være på dekk hele tiden. ~~Et~~ scenet skiftet utslående ~~trange krevete sund, snart gikk vi oppnem trange, krevete sund med~~ trange sund med stupbratte fjeller på begge sider, så mellom lave øer og et par steder over åpne ~~strekninger~~ ^{mellem} strekninger. En ^{merklig} merkelig natur ~~nesten~~ ^{kan} man det er ~~noe~~ ^{uvisshet} ~~ved~~. Om eftermiddagen 28. aug.

100

passerte vi Sandnessjøen og neste morgen passerte vi Bodø. Om aftenen stod vi inn sundet forbi det røde telegrafkautepunktet Rodingen. Vi passerte nu ofte krevete farere av Archangel og engelske og tyske brawler som gikk hjem søkklastede med fisk fra feltene ved Bjørnøya og Murmanskysten. Synd at vi skal legge efter på det område, ~~men~~ nu ser det forresten ut til at vi også skal ta opp trawlfisket for alvor. Så kom vi da den 30 juli til Tromsø, ishavshaven par excellance, ~~med~~ og utgangspunktet for ~~nesten~~ ^{alle} så mange polarefarder.

200

Man stoppe alltid i Tromsø når man skal nordover og må på land for å gjøre de neste innkjøp og høre det neste nytt. Vi er det nye nytt for Ishavet kan man være sikker på å få det å vite i Tromsø. Isforholdene, fartørens bevegelser. Om kvelden ved 8 tiden sa vi farvel til Tromsø og stod nordover den almindelige led og neste morgen befant vi oss på vestsiden av Sørøya hvor vi gikk ut i havet med kurs for Høyen. Litt dimning og svak nordøstlig vind. En stor fransk brawler har nettop passert oss for istgjænder. Norge synker efter hvert i havet og ~~vi~~ vi blir mittpunktet ~~vi blir det i den verden~~ hvorom alt synes å dreie sig. Den 1. august med middagstiden fikk en bredde som gav 73° 22', vi holdt altså 180' igjen til

Hopen, vårt første anløjested. Denne ensomme
 ishavso ligger 125 mil rett øst for Sorhagens og
 har vært ~~kjent~~ blev sannsynligvis opdaget av
 hollenderen Rijp i 1596. ~~etter~~ Muligens noget senere, men
 har iallfall vært kjent helt siden hvalfangsten
 begynte rundt Fritsbergens kyster. Det er lang og smal
 ø, 37 km lang ^{brede} 10.9-1.8 km bred, dens plate-
 formede fjell hever sig til en brede av ~~3~~ flere
 hundrede meter. Om eftermiddagen 2 august var
 vi omtrent tværs av den. Vi var om formiddagen
 kommet inn i Tåken; ~~den~~ er konge i disse trakter
 som ikke bærer sitt navn Tåkeheimen forjvovs.
 Det var ikke annet å gjøre enn å ~~frakte~~ å lodde sig inn
 til den som vi gjerne vilde besøke - selv om
 det denne gang blev en kort visit. Vi begynte å
 gå vestover i ~~tåken~~. Det er noe merkelig med en
 sådan seilas i tåke. Avstands begrepene forsvinner,
 man har følelsen av ~~at man er langt fra~~ at landet som man vet må være
 like i nærheten allikevel kanskje er langt borte.

Skjepen Eliassen ~~gikk~~ loddet sig nu forsiklig
 frem: 63, 48, 43 16 favn. Været var gær
 ennå litt frem og nu får vi se land: en utydelig
 mørkning i tåken. Det var helt stille og allufløkken
~~med~~ med hurtig omgivelser dukker frem av tåken og forsvinner
 igjen ~~dehvert et tegn på at landet er nærheten~~

Natten til den 3 august var vi iland og ~~førte~~ vandret
 langs stranden og innover den. Dens geologi blev
 der blev gjort geologiske iakttagelser, samlet planter
 og gjort zoologiske innsamlinger og på stranden ~~gjorde~~
 fandt zoologen en rik høst av ilandshyllerte sjøpølser,
 svamper og muslingehall. Men vi kunde avse mer tid på
 Hopen. Om morgenen var det litt i tåken og vi fikk se mer
 av landet helt til sydspissen. Så kom skuddet igjen
 og vi fant det rædeligst å ~~sette~~ ut fra land
 sette kursen for vårt neste anløjested; ~~en~~ Kong

Karls Land. ~~Thorsøen~~ ~~isene~~ ~~er~~ ~~en~~ ~~identiske~~ ~~med~~
~~Wiches Land~~ ~~engelskmennenes~~ ~~Wiches~~ ~~Land~~ (1617) ~~fai~~
~~st~~ ~~hen~~. ~~Den~~ ~~blev~~ ~~iallfald~~ ~~sett~~ ~~for~~ ~~første~~ ~~gang~~ ~~av~~
~~Nordenskiöld~~ ~~og~~ ~~Düner~~ ~~for~~ ~~Spitsbergen~~ ~~i~~ ~~1864~~.
 Enskjint ~~isene~~ ~~er~~ ~~blitt~~ ~~sett~~ ~~opnlagende~~ ~~ganger~~ ~~av~~ ~~norske~~
 fangstskipper og av Nordenskiöld, Düner i 1864 så var de
 første som landet på øgruppen tre norske fangst menn i
 1872: I. Altmann, Johannes Nilsen, Nils Johnson.
 Øgruppen består av 3 ~~den~~ ~~Svenske~~ ~~Förland~~ ~~Svenske~~ øyer
 i vest, Kongøya i midten, ~~den~~ ~~Abeløya~~ i øst. Kvit
 kommer en rekke mindre øer og holmer. Den svenske polar-
 ekspedisjon i 1898 under ledelse av Nathorst ~~gjorde~~
~~et~~ ~~mye~~ ~~kart~~ ~~over~~ ~~isene~~ ~~og~~ ~~vi~~ ~~skylder~~ ~~denne~~ ~~ekspedisjon~~
 viktige opplysninger om øgruppen naturforhold. De
 oplysende ~~beskrivelsen~~ ~~ulbær~~ ~~sjua~~ ~~og~~ ~~snid~~ ~~perioden~~ ~~og~~
 består ~~med~~ ~~hølig~~ ~~no~~ ~~av~~ ~~h. a.~~ ~~sand~~ ~~av~~ ~~lær~~ ~~med~~
 basaltdekker over som gir svanledning til karakteristisk
 platefjell. Øgruppen er som regel sandelig til-
 stengt på grunn av is. Den 4. august om
 morgenen skulde vi være helt op under Abeløya
 men kunde intet se på grunn av tåken. Maskinen er
 stoppet og vi legger og ventur på at det skal lette. Erhælt
 isbiter og småflak av jordis sees hist og her. Det ser
 håbløst ut med denne tåken, det skal bli kuppelig
 selskaps skal det vare for lenge. Men best om
 den var på det besteste så ser det i den og
 er så ut vi la like under Abeløyes lave
 kyst og snart efter så vi utsynelatende svevende
 i tåken i vest Johnsonbergets sorte plate-
 kant. Det er usent her så ~~fortrøst~~ ~~blev~~
 det gjaldt å være forsiklig. Det vilde jo ikke være
 kuppelig å gå på grunn her men Eliassen er en dyktig
 språklig mann så vi er helt trygge. Vi var
 på land og gikk innover den av lave basalt-
 klipper opplysete ø, som prøvde sin enofromighet
 ikke fremtød stort av interesse for en geolog.

Botanikeren, Hansen, fant dog adskillig av vatterne på denne ø der såvel på øst som på vestkysten har vært besøkt av noen videnskapelig ekspedisjoner. ~~Men~~ vi ~~så~~ ~~vi~~ ~~var~~ ~~der~~ ~~mere~~ ~~av~~ ~~interesse~~ ~~for~~ ~~land~~ ~~arbeidet~~ zoologen, Sørensen, med skrapninger og hvaltætte fra skuten og han gjorde her ~~en~~ ~~reise~~ en rike høst. Overgang skrapen eller loven kom og lyttes halvgjort med de vanskeligste dyr og stjel Det var rent utrolig hvilket rikt dyreliv der var i dette holde vann: svære mengder plankton hvorav prøver ble tatt på småglas med formalin ~~og~~ ~~for~~ ~~å~~ ~~bli~~ ~~undersøkt~~ når vi kom hjem ~~og~~ ~~gikk~~ ~~av~~ ~~ta~~ ~~den~~ ~~var~~ ~~det~~ ~~ikke~~ ~~mulig~~ ~~uten~~ ~~å~~ ~~spilde~~ ~~all~~ ~~for~~ ~~meget~~ ~~tid~~ ~~å~~ ~~gå~~ ~~gjort~~ ~~mere~~ ~~på~~ ~~Kong~~ ~~Karls~~ ~~Land~~. Vårt besøk var bare etanlig på veien til vårt Mal Trans Jøsefs Land og der skulle vårt egentlige arbeide spreg og det var også av betydning at vi kom derop ~~ikke~~ ~~all~~ ~~for~~ ~~sent~~. Kl. 14³⁰ ramlet ankerkillingen i klyset, fra maskinen hørt susen av lampene som varmet op motoren, snart efter ringen ^{maskin} telegrafer maskinen begynte, den og vi stei ut for land som med fortvinner i tåken. Vi gikk sydover og så ~~over~~ ~~rundt~~ ~~den~~ ~~og~~ ~~også~~ ~~på~~ ~~den~~ ~~øst~~ ~~side~~. Kurs for Storøya på østtiden av Nordostlandet. Egentlig var det vår mening å søke op langs Nordostlandets østkyst som er temmelig ukjent hvilket forøvrig disse brakter er i det hele tatt. Men undersøkelser her i dette område støt på store vanskeligheter på grunn av de vanskelige isforhold. Nordfra og østfra finnes store drivmasser som gjør at det som regel er meget vanskelig for fartøier å komme frem i disse tåker. Herav kommer det naturligvis at dette område også er så lite kjent. Nu i sommer var isforholdene helt ideelle: det vil vi der fantes ikke is. By regner

ikke de med isfjell og isbete som skrives i/ja isbreer
 men virkelig drivs som stammer fra Polarkhavet.
~~og annerledes~~ Det var derfor isimmer en sjelden an-
 ledning til å få kartlagt og hydrografit disse trekkene
~~men de samme hadde en anledning som det de overre~~
 var ikke var anledning til å utnytte helt. Man
 får håpe at det ikke varer så lenge for vi
 begynner for gode forhold her og at en ekspedisjon
 der skal prøvde til å se på disse områdene.
 Og i år for første forskjellig var ikke forholdene
 skjort og i 1928 hint er som alltid vil minde
 om et ~~et~~ det mest bevegde i den moderne
 polarforskning historie. Da ~~hjemmet for første~~
~~1928 hjemmet~~ i 1928, som prøvde ikke var så
 verst, hjemmet for første med isen ned med Kong Karl
 men i 1929 var helt dette område ~~helt~~ ^{Nordvest}
 til Toms prof. var helt utilgjengelig. I år har
 forholdene vært helt unormale. Bretrøyen
 skrevet de nordover i sjitt vann og med
 sin logg site mot Storøya. Dette er en is-
 dekket ø, ca 18 km lang, og hal etter hvert høy
 ca 15 km fra Nordotlandet nordostthoy. Den
 Isdekket har form av et skjold som hviler
 i øver delen og bare på enkelte steder, på sydsid
 og nordostsiden skiller det bare land frem.
 Den angis første gang på Giles og Rep's kart
^{omkring} på 1710 hvor den kaldes "Een groot hoog
 Eyland". ~~Men tilbake til vår reise.~~
 Storøya er en gammel hvalvoplasse. Men
 tilbake til vår reise. Om morgenen den 5 august
 skulde vi være ^{oppe} i Storøya men de tåken
 var tett som aldri før måtte vi stoppe og
 vente på bedre vær. Og lengre skulde det ikke
 vare før vi et ruff i tåken fikk se på Storøya
^{symmetriske} ~~være~~ ^{en} skapne et godt synlike vest for oss.
 Da vi hadde kurs for den viste det seg at
 fra Kong Karls Land.

Den av Wasley-lilgarsson ekspedisjonen i 1925 foretog
 korrekjonen av kartet var helt riktig. Den var 12-13'
 vestlige enn angitt på vårt kart. Vi gikk om
 vestover og inn på mot dens sydspiss hvor der var et
 et lite bart land som stakk frem under breen
~~Så var det å gå på land igjen~~
~~Et snert efter var vi på land og for~~ Det var bare en liten
 odde som vi snart gjorde oss ferdige med. Da vi var
 kommen ombord igjen så vi et glott i teihen over til
 Nordostlandet som ~~i utgangspunktet~~ viste flere mørke
 striper og flekker så der var adskillig bart land.
 Da der på nordostsiden av Storöya så ut til å være et
 stort snefritt land og da her muligens også kunde
 være kvalvns gikk vi nordover langs øen op til
 dette land. Fra festivet kunde vi inne på land
 og der bleen se en stang som måtte markere et
 depot. Her landet vi og det viste sig å være et depot
 nedlagt av ~~den italienske~~ for de savnede medlemmer av
 Italia ekspedisjonen og Rørd Amundsen. Det var
 italienerne med Braganza som hadde vært her og
 nedlagt i depotet 27. august 1928. Der ^{blekk-} ~~var~~
 malt ~~med~~ i italienske jern - lå et kart med angivelse
 av de utlagte depotens beliggenhet samt andre papirer
 Vi skrev en påtegning om at vår ekspedisjon hadde vært
 der og begynte så å sette op like ved depotet et
 av våre medbragte huser. Det var bare en enkel
 liten bodkhytte 2 x 3 m. Materialet var tilkøpt
 i Norge så det varte ikke lenge for huset stod
 ferdig. Inne i hytten la vi litt provant og satte op
 følgende: "Denne hytte er opsatt av den norske ekspedisjon
 til Trans jess land med M/s Bratvaag av halsen, Skipper
 Elvassen. Storöya 5 august 1930. Gunnar Horn!" ~~Den~~
~~hytten stod der~~ En sådan liten hytte er på disse
 kanten av en stor betydning. Herinne vilde den
 nokke ikke bli sett på som noe store. Men heroppe.
 Den hytte her spiller nesten samme rolle som en
~~by~~ ~~Når vinden draser over landet for ekspedisjonen~~

og forulykhede skibsmændene her en sådan bytte
 over redningen. Både dens vegger kunne de finne by
 og samle krefter ~~til tog~~ for ikke å tåle om den
 moralske støtte, ~~den~~ følelsen av å vite det her her
 vært menneske for. Det er stort burt land her med
 mange småvann. Grunnen bestod ^{lyst mere materiale} vesentlig av gress og
 rullestein men mange steder slakk det faste fjell frem
 vesentlig divittiske bergarter. Breen som med bratt
 front går ut i sjøen skræner jevnt ned mot det
 isfri land. Vi var en tur oppe på breen. Smeltevannet
 dannet bekker som lystj såldet nedover og i
 trasket oppover i snesirpen. Så langt vi kunde se
 var det åpent hav. Isfjell, belst på grunn,
 såis mange steder men polariser la så langt vekk
 at den ikke kunde sees. Vi kunde nok kommit
 langt nord i år men så god lyst vi enn kunde ha
 på ~~å~~ gå nordover til ishøsten måtte vi se å
 komme østover. Om eftermiddagen lettet vi anker
 og stord østover. Atte kom vi inn i tåken som syntes
 å forfølge oss i år. Vi hadde nu pass for Kirtøya
 eller Giles land som den også kaldes. På de
 gamle hollandske korter, således på det nevnte
 kart av Giles, Rep, fra omkring angis øst for
 Storøya vestkysten av et land: sett av commander
 Giles i 1707. ~~Den~~ ~~har~~ ~~sett~~ Dette land har vært
 identifisert ~~med~~ ~~høst~~ ~~men~~ det rimeligst er at
 det er identisk med Kirtøya. I klarer ~~kan~~
 man ^{fra Storøya} ~~herfra~~ kunde se over til Kirtøya og
 hollenderne som har vært ved Storøya må sikkert
~~de~~ ved en eller annen leilighet ha sett dens hvite
 kuppel. ~~De~~ hadde vi tåke så vi så ikke langt
 men da vi på tilbakeveien var ved Kirtøya så vi
 beke efter ~~avgangen~~ i vest Storøya. Men hører
 ikke meget om Kirtøya ut i oppnevn tiderne, hvorfra
~~had~~ holdt sig på mere hljuzelige steder, de søkte
 nødvendig op til disse fewanne der også var heet

utilgjengelige særlig for den lids fartøier som bare
 første seil og de naturlig aldri kunne innlate seg
 på noen forcering av isen. I blåene begynte
 norske fangstfolk å se disse trakter for wal-
 rossfangstens skyld og i 1876 blev den sett av
 den kjente fangstskipper Johan Hvaldren fra Tromsø,
 det samme hvaldren som i 1867 for første gang
 omseilet Spitsbergen. Den geografiske forskning
 står i stor gjeld til disse fangstskipper. De har
 gjort under utøvelsen av sin berømt betydelige
 geografiske opdagelser og det skal heller ikke
 glemmes at det er på grunnlag av disse folks
 erfaring i isen som med deres fartøier at de
 fleste videnskapelige ekspedisjoner har kunnet utføre
 sitt arbeid. ~~1882~~ ^{Kurboya} ~~2~~ ^{den} ~~Den~~ senere blev ^{den} iaktatt
 at skipper Johannessen som kaldte den (ny Island)
 og i 1898 blev den første gang besøkt ^{av den svenske} ^{en vidensk. ekspedisjon}
 polarekspedisjon under Nathorst som var iland på
 2 steder, hvormi vi skylder enkelte opplysninger om
 dens naturforhold. I 1925 var den britiske
 Worley-ekspedisjon på nordenden av den
 og fant at den ble vestlige en tillyst angitt.
 Norske fangstfolk har sikkert vært iland på kysten
 i enkelte år. Opplysninger herom er dog for vidtligget
 ikke forhånden. Den er jo en god hvileplass og
 og der dyrene ofte skytes på land, eller hvis de
 skytes i vannet så blir de trukket på og flødd,
 så er det ~~høst~~ høst rimelig at fangstfolk har vært
 på land ^{her}. Som regel omgir drivisen den og den
 regnes som et av de mest utilgjengelige steder i
 Svalbardarkipulet. Men da vi den 5. august
 stevnet østover var det i helt isfritt farvann
 Det var sandelig merkelig isforhold. Vi ~~kunne~~
 næsten ikke tro våre egne øine. var ~~for~~ ^{for} li vi
 lenge ned for disse trakter og kjempet en forviltet
 kamp med isen og brukte like mange timer

7 1886

på å komme frem en distans som vi nu brukte
 minutter. Da vi var kommet i nærheten av den lette
 taken og så så de i nordist var på kysten, var
 iskappet. Vi hadde de utselet ca 31 kvartmil fra Stor-
 øya. Så lett var vi kommet til "Miljøengelskhetens
 øy" og var glade var stor over utsikten til å avlegge
 et kort besøk på denne ø, et besøk som skulle
 komme til å føre til løsningen av Andree ekspedisjonens
 endelige skjebne. Det var et fantastisk og merkelig
 syn som oppulset i for oss: et blendende hvitt
 skjold som syntes å flyte på havet og begrenset mot
 dette av slusbratte skrenter. Søen lå som et speil
 og solen skinnete da vi med forsiktig gikk gjennom
 land. Rundt omkring stod isfjell på grunn.
~~fantastisk omkring den er nemlig, meget urent~~
 Det var et fersk ferskvann. ~~Fullstendig~~ Her fins ingen
 loddshud og det var derfor ~~med stor forrykkelse~~ vi
 under stadig lodninger vi nærmet oss. Ferskvannet
~~er meget urent~~. Der er mange ferske grunner men
 heldigvis markeres de fleste av dem med isene
 som står på grunn på skjærene og tjener dermed
 som utmerkede veiledere for navigasjonen.
 Vi befant oss nu på sydvestsiden av den og da
 vi nærmet oss fikk vi se det var snøfrie land
 som en mørk stripe der stekte seg under breen.
 Ikke lenge efter ~~hadde vi ansett~~ ^{antok vi at den var land på 1/2 fjerne vann} og belavet
 oss på å gå iland. Redegjørelsen, bolaminhaser, kaver
 og annet videnskapijg utstyr blev hentet frem ^{om}
 afteren drog vi alle i motorbåten ind til stranden.
 Vi passerte en flokk kvalross på veien. De stod tungt
 dyt baltret i i vannet. ~~Det var~~ De var samtidig
 blitt sett fra skuten og da det var den første fangst
 vi var kommet borti steg stemningen høyt. Litt til
 hadde det jo sett ut som dårlig ut med fangsten. Det
 kunde nokke være bra med lite is, men det fikk de være
 møte på alt: fangsten følger jo isen så det gjerer vi:

kev, mist

185
288
389
862

lite is, lite eller ingen fangst. Snart efter landet vi
og begynte å gå innover det bare landet. Et småkupert
lavland bestående av granitt og gneissklipper med
grus og mullesten i forsenkningene, og her et lite
vann. Snefonner. Vegetasjonen var meget sparsom,
en rødbrun mose og ~~enkelte~~ noen blomster høst og her
var alt. Vi gikk opover mot breen og opp på en lite plete
~~under~~ fra breen slokke vi på en stor koloni ismøker
som her hadde sitt hekkested. Det ble et rovt
leven der vi nærmet oss og forstyret idyllen
Der snøhvite fugler svermet opp og luften fyltes av
deres høse skrik. Langt flir de ikke de unge
nettop var utklekket og de satte seg snart igjen
så vi kunne se dem ganske nær. ~~Ismåsen er vel~~
~~ihvert~~ Det var et vakker syn og sjeldent syn: ismøker
hekker jo bare på de mest avsides og utilgjengelige
steder så zoologen, Sørensen, hadde her en gjeld
anledning til å studere denne stansets vakreste
fugl. Ut på natten dro vi ombord i Bratvaag igjen.
Portrett på dette bare land som ikke er mange
kvadrater kilometer stort og et begrenset på nord-
ostsiden er den i sin helhet rodelhet. Isen ligger
over den som et hvelvet kallerken og mot sjøen hvor
uslykkelig stadig brekkes av er fronten helt slitt. Mot
det bare landet derimot går breen rett jent så her er
lett å komme opp på isen. Tre sydvest sees breen
å danne en regelmessig kuppel. Tre sydost derimot
er den ikke så ^{regelmessig} regelmessig. Der er flere kupper
som de sannsynligvis avspeiler det ~~beste~~ ~~gjeld~~
~~opp~~ underliggende fjells topografi.
På grunn av da den 6. august som skulle bli
så betydningsfull. Det var ^{en} vakker solskinsdag og stille.
Intens stilhet. Tre breen høstes av stil mulige drom og
plask når isstykker løsnet og styrtet i havet. Så
skulle igjen trykkelige stilhet. ~~Uvirkelig~~ Man var
glad ved å kunne ta fatt på arbeidet. Gårsdagens inn-
samlinger.

"Dles ordnet, & de blev gjort ~~helt~~ ^{fuldstændige} observationer.
 "Samtidig begynte hvalrossfangsten. Denne havde man
 "ikke igangsett tidligere da ~~de~~ man ikke ventte for
 "å se om dyrene vilde gå på land. Det så det ikke
 "ut til at de var særlig lystne på så det blev ikke
 "annet raad enn å forsøke å belyte dem i vannet.
 "Hvalrossfangsten blev først igangsett like unnenfor vår
 "ankerplass men ~~de~~ under fangsten fortrakk dyrene
 "lenger bort & ~~bort~~ fangstbåten fulgte efter. Vi
 "hørte skuddene & så folkene på land bekympet med å
 "fle. Motorbåten var også i virksomhet bekympet med å slepe
 "de skutte hvalross enn til stranden. Ut på dagen
 "Kom Eliassen i motorbåten tilbake til skuten og
 "fortalte at nu hadde de gjort et stort funn. De
 "hadde funnet Andrée! Andrée-ekspedisjonen
 "funnet på kortvege! ~~Meddelelsen gjorde~~ han hadde
 "med seg en bok som var funnet i båten. Den var våt
 "men enkelte steder lot det seg lett gjøre å løse
 "bladene. Den inneholdt astronomiske observationer
 "side efter side med utløste utregninger
 "alt vakker og ordentlig skrevet. Det var på
 "svensk og på første side kunde vi dekket lese
 "'Slidferden 1897". Her var nok ingen tvil.
 "Meddelelsen gjorde et dypt inntrykk på oss alle
 "Her på kortvege var det altså, her hvor vi nu var
 "at den voveligste polferd som verden nogensinde
 "hadde sett fant sin avslutning. Vi blev sittende
 "i behag av å høre noen ord ~~om~~ og hvor, en tent
 "på Andrée & hans felter som lå derinne på
 "land hvor de nu hadde ligget i 33 år. ~~Vi~~
 "tante ~~men~~ der var ingen tvil å spille. Forsynet
 "med grett, hakker, spader greiste vi Eliassen, Hanssen,
 "Sørensen, Ekornaaasvay & ^å tilbake til ~~fast~~ ^{fast}.
 "Funnet blev først gjort av fangstmennene Olaf
 "Salen og Karl Tusvik. ~~Den første~~ Salen fra Ralsund,
 "17 år gammel & denne var hans første på Ishanet.

Tusvik på Sykkylven ved Aalesund, 24 år gammel og
 part på Iskontet et par år. Kjekke og vilje gutten
 som det var en glede å arbeide sammen med. Det
 var dem to som av skjelven ble utvalgt til å
 finne bringe løsningen på den store gode som
 hetta Andriechypedrygenes skjelse. De tilhorte
 2. den skytte, Stevriin Skjeltens båtlag. Skjelten er
 fra Haram ved Aalesund, 25 år gammel og har part på
 Iskontet med Bratvaag siden 1923 som fangstmann og
 skytte. En spelden dyktig mann, rolig, sendig og
 med interessen utenfor det vanlige. Foruten dem
 bestod båtlaget av Johan Almestad og Sjur Myklebust.
 Om formiddagen ~~dag~~ holdt dette båtlaget med
 kvalrossfangst. De skutte kvalrossen blev slept til
 land for å bli flødd og da arbeidet hadde pågått
 en times tid gikk Salen og Tusvik bortover
 stranden for å finne drikkvann. De truff på en
 bekk som de varut over. Der fant de de et rundt
 aluminiums lokk som de forbauset tok opp. De
 begynte nu å se seg omkring for kanskje å finne
 mere. Man kunde jo aldri vite! Og så fikk de
 øie på ~~blev de gjen~~ ^{sin de} ~~inn~~ på en sneform noe mørkt
 som stakk opp av sneen. De gikk straks derop
 og fant en seildukbåt som lå halvveis begravet
 i sneen. I båten lå en mengde forskjellige saker
 hvorav de som sjøfolk først prøtet seg ved en
 båndhake av messing. ~~som var merket med~~ De
 følgende innskrift: "Andrée pol. exp. 1896".
 To gutter løp så tilbake til stranden og fortalte
 de andre om funnet. På båndhaken så de nu
 at den stod ~~ungavert~~: "Andrée's pol. exp. 1896".
 Nu kom motorbåten med skipper Elvassen og
 maskinassistent Ekornaaasvåg til stedet for
 å hjelpe til med kvalross slepingen. Det blev
 nokk noe annet de fikk å tenke på. Tusvik
 sa til ham: Der ligger en båt med forskjellige

gjenstander i øye på isreen som de må se på.
 Han gikk alene derop ~~og så alle de~~ så båten
 med alle de gjenstande som lå i den hvorav
 flere var merket "Andriés pol. exp. 1896". Ca. 10 m
 nordvest for båten fant han en resten av et
 lite som lå lenet op til ~~hjellevegg~~ den svært
 skrånende fjellvegg. Nu ropte han på Skjeltner
 og Ekernaa-way som befant sig nede ved stranden
 og bad dem komme over. ~~Så ble de~~ De så sammen
 på fjellet og gikk så ned til stranden igjen.
 På veien nedover var han bostormen båten og
 tok med seg en lok som ^{han} hadde med ombord
 for å vise oss. ^{Og} så kom vi de inn til
 stranden. ~~Det var~~ Vi ble lilland ved en liten
 fjellnæs. Der er grunder, i det blå vann ser
 vi på bunnen stor stene. Vi legger ~~til~~ Teliare for oss
 på et to blodige kvalrosskrotte ^{noen isryper sitter} ~~som~~ ^{netto} på
 skrottene og kakker i det blodige kjøtt. De flakser vekk når vi
 kommer men sitter snart ~~til~~ igjen på plass og fortæller sitt mæltid.
 Så går vi iland. Litt inde på land ser vi folkene vår stå omkring en
 mørk gjenstand - det er båten - inne på en snøplass. Vi ~~går~~ ^{går} ~~over~~ ^{iland}
 vasser over bekken og går tause oppover mot leiren. Bak oss
 begynner havet. Blåhimmel og isfjelt til horisonten. Bare ^{gjens} ~~med~~ ^{stær}
 mang iser på grunn. Skinnende hvite. Vi gikk oppover hver
 for oss. Tause. Vi så ikke på hverandre. Omder er vi
 da fremme og står ved Andriés siste leir hvor ^{folkene} ~~folkene~~ ^{stod} ~~stod~~ ^{omkring} ~~omkring~~ ^{båten}. ~~Hit~~ ^{her} hadde de kommet
 for aldri mer å komme videre. Det var en uendelig
 og kortidelig stund. Våre tanker gikk tilbake til
 hin juledag 1897 da Grnen lettet fra Danshøien
 på gypsbeigen med 3 mann i gondolen fulle av
 hals og mot på vel der avvelegste polerferd
 som ^{noen av de} ~~huden~~ ^{gikk ut i seg selv} ~~var~~ ^{sett}. De kom aldri tilbake.
 Den siste fleretning var jo bevoden som kom
 med meddelelse på 82°. Alt vel ombord! Det
 var det siste. Svad som hendte derefter hadde
 nu i en menneskealder vært gjenstand for de

Alt dette fortællt
 skipper Elias
 og mens vi rodde
 iland

mest intense spekulationer og en række undersøkelser og
 ekspeditioner havde forsøgt at finde spor efter de forsvunne
 ballonfærø. Men intet lys i mørket. Andrieu og
 hans menn var som opslukt av jorden. Og man
 hadde slått sig til ro med at de var omkommet
 på isen og ~~at~~ hele ekspeditionen forsvunnet i havet
 og at man aldri skulde få vite deres skjebne.
~~Sådan~~ Nu var gaten løst. Et lykkelig tilfelle
 hadde ført at ~~peru~~ ~~noede~~ fangotfækk de to fangot-
 fækk til det lille uanselige blikstykke som lå der
 på ved behlen, og ~~vi~~ ~~trakk~~ på alle på Kirtøya var
 det altså. Ikke i Sibirien, ikke på Grønland men
 her. Så nær Spitsbergen. ~~Vi~~ ~~sa~~ ~~naer~~ ~~redningen~~ var
 de kommet. ~~Her~~ ~~var~~ ~~underlig~~ ~~at~~ ~~sti~~ ~~der~~
 og se ut over det samme landskap, det samme
 hav som Andrieu og hans fæller hadde sett ut
 over for neste gang for 33 år siden. Vi så dem for
 oss: dernede på isen kom de. Tre trette vandrere
 trukkende efter sig den tunge utrustning. Vi mente
 at de hadde måttet forlate ballongen langt oppe
 i isen og så hadde de begitt sig på sin syden
 formentlig mot Spitsbergen. At de var kommet
 til Kirtøya hadde vi hadde sin grunn i at de
 var åpent vann eller vinden var blæst
 østover. Og så hadde de se den fætt ore på
 Kirtøya hvite skjød som vi nu hjer te
 så godt. Så nedde de de frem, sløtt sig
 langs kysten og kom ned til det bare landet
 som vi nu stod på. Hvor lenkte vi mætte de
 være blitt oplyst av nytt snø og nye for-
 høbninger da de satte fætt på denne
 karrige strand. Det var som luftten gjenlød
 av deres stemmer. Vi syntes å høre sledenes
 skrapning over sneen, stenne nær de med opbydeln
 av sine neste krefter trakk de op fra stranden
 og sohte lagge bak denne fjellknausen.

Og så var de vel oppe på breen for å gjøre
 luterer. Men bare is, is. Litt åpent vann høst
 og her og kanskje de en klar søndag kan få
 se på Stroyas runde hvite rygge. Og tak
 den la Nordbøllandet, tak det Spitsbergen
 og ~~det~~ det havet og på det over havet
 fortu veien hjem, til Sverige. . . . Og så
 stod de der på kysten. Utmattelse og
~~professoren~~ ~~uten~~ håbløst å komme videre
 og de blev der. Utmattelsen, kulden tok
 dem. ~~Det var vært~~ ~~umulig~~ ~~de~~ ~~is~~ ~~best~~ ~~et~~
 blikk på leien ~~sådan~~ ~~som~~ ~~vi~~ ~~så~~ ~~den~~. ^{Leien} Den li
 på nordvestsiden av en fjellknaus. Da de søkte
 op dit me det ha vært snefult her nu lå der
 en sver sneform, faket sammen av vinden.
~~Stå~~ ~~meter~~ ~~fra~~ ~~det~~ På sneen, på meter fra det var
 fjell stod båten. Den lå på skrå med den ene
 side mot uest begravet i sneen. Den var fylt
 med alle mulige ekspedisjonsgjensstander. I den
 ende som lå nærmest sjøen lå bl. a. en pekk med
 bøker. Vi så at det var nautiske tabeller, et svensk
 svenske videnskapsverk og flere andre bøker og hefter
 som vi umiddelbart ikke åpnet. To geværer, anemometer,
 blykkbøker, snøremoter, en sykkel med tråd og
 sysaker forskjellige klesplagg, dessuten et
 kamera og en levolit. Fem store, komager
 og benresten av istjorn. Den var meget is i båten
 og ~~vi~~ ~~lot~~ ~~de~~ ~~fast~~ ~~gjeld~~ ~~som~~ ~~vi~~ ~~ikke~~ ~~hugget~~ ~~op~~ ~~for~~ ~~ikke~~
 å vdelegge innholdet. Det var jo klart at båten
 inneholdt meget mere som det som vi kunne se.
 Ved båtens side lå et sammenrullet svensk
 flagg med unionsmerke. Av andre gjensstander
 som lå på sneen i nærheten fand vi en forhentet
 kragkasse, formodentlig ammunijsen; bukser. Et
 slykke søt, rødt lov med vinden. En avlang
 instrumentkasse, barometer. Et slykke seilduk

harpun,
 hammer,
 piler,
 vis lake

fantes litt lengre vekk, sannsynligvis en del av
 seildraksbåten. Omkrent i rett vinkel av
 båten lå en som slede og ved siden av denne
 et lommelashede med rodt monogram: MS.
 Omkrent 10 meter fra båten og inn på det
 var jullet lå et lite med fottene delvis nede
 i sneen og ~~like ved~~ og hode godt omkring.
 Av overkroppen var det ikke meget igjen. Det så ut
 som om barn hadde pumslert her som den også
 hadde rotet i båten. Vi åpnet jakken og så
 i jakken monogrammet A hvorav vi sluttet
 at det var Andrie's lik. I skrive innelommen
 lå en dagbok, blyant og skuddmåler. Knokler
 stakk frem et stykke. ~~Like ved~~ lå et gevær med
 pipen nedover og kolben skikkelig op av sneen.
 Der lå også her en primus. Den var i fullt brukbar
 stand. Vi pumpet den op og igjen strømmet ut
 av brenneem og da vi kom på ventilen strømmet
 gassen ut. Vi kunde brukt den på stedet hadde
 det vært nødvendig. Videre lå her en kopp
 kokekars, delen av kokeapparatet, en øks og
 en porcellendruske med lanolin i en trestokk
 Ca. 50 m øst for Andrie fantes et bekk.
 Ca. 30 m nord for Leinen blev den av Skjeltens funnet
 en grav. Mellom to i en høyre kløft lå en
 mann begravet. Han var dekket av mulleslens og
 døde fottene med permagen stakke frem. 3
 meter derfra lå et kranium. Over på mullestem
 fantet Sorensen et skulderblad.

Terrenget omkring blev gjennomsett dog uten
 at det lyktes oss å finne mer.

Så blev det å ta fatt på utgravningen. Forst blev
 båten hevet løs. Det blev et besværlig arbeide.
 Med hakker og spade blev isen omkring hevet løs
 og oftest som arbeidet skred fremad viste det seg
 at båten stod på en slede. Den var fastsurret

til denne, mellem båten og sleden ligger 4 pænt
 anordnet med røde bånd. Vi blev nødt til at
 løsne båten fra sleden og de båten var los satte
 vi den på sneen. Så blev sleden hugget løs.
 Den samme sleden gik det forholdvis let
 og på løret. Så tog vi fatt på lillet som
 lå begravet og som vi antok var Strindberg.
 Efter at mellestature var fjernet kunne lillet tilrykke
 begynte vi udgravningen som blev meget
 vanskelig da det var fastfrosset til underlaget
 og da fjelkløften var meget trang. ~~Med et~~
~~og det plankramet manglet og vi mente at det~~
 kranium som blev fjernet ligger ved horte
 hertil. Der rører en bekk gennem kløften
 måtte vi bide bort de utydelige dele var frosset
 så fast til underlaget så det måtte halteres
 løs. Et bekk som løp op da kløften var
 trang kunne vi bare arbejde over solenden og
 lodet. Endelig var vi færdige og lillet med de
 dennes femme benresten blev lagt på en
 presentering. Nu var alt udgravet. Under
 isen kunde der nok være mere men vi anså
 det for et håbløst arbejde og på fjernet de
 de store ismasser hvorfor vi ikke gjorde mere
 men fik heller gå indom på hjem men
 for at se om der da var smeltet bort
 så meget at arbeidet vilde være lettere.
 Imidlertid havde vi reist en værdi lillet
 på fjellet lillet ved ~~hvor~~ det sted hvor
 Andrée lå hvor jeg ~~hvor~~ kort betragtning
 på et stykke papir skrev på norsk og engelsk
 at her fant Den norske Transjurs Land
 Ekspedisjon med M/s Bratvaag av Aalesund,
 skipper Peder Eliassen, restene av den svenske
 Andreekspedisjon kortog 6 aug. 1930. Gunnar Horn"
 I Andreekunneskriftet står det at ingen

" På dette sted

9000 / 450
 750
 11000 36

minnesmerke kan regnes på Andree & hans
 kammerats grav. Et udføle, et lykkelig
 udføle, gav Bratvaagshjælpelederen anledning
 til a reise et enkelt minnesmerke, en almindelig
 stenvarde, på Andreehjælpeleders sidste
 leir på Kertoya. Vi er lykkelig og
 glade for det. Jeg vet at den 6 august
 1930 for alle chaperleders deltagere
 vil ~~for alle tiden stå en dag~~ som en
 dag ~~hvor~~ der gader deres livs
 største oplevelse. ~~Men tilbake til~~
~~vårt arbejde~~ / Men skulde alt med til jøen. Dehene
 blev lett bragt ned. Båten var det umuligvis verre
 med. Den var nemlig meget tung på grunn av at den
 is som den inneholdt og som det ikke var raad a fe
 fjernet uten a beskadize innholdet. Vi forsøkte først a
 legge den på en presenning og så slepe den men hadde ikke
 trakkraft den mange meter for presenningen gikk istykket
 Så måtte vi forsøke på en annen måte. Vi la 5 par
 årer under båten, og med 5 mann på hver side lyktes
 det oss a løfte ~~båten~~ ^{den}. Så satte det sorgelige los i
 i bevegelse med vil stranden hvoralt blev bragt ombord
 i fangst båten som blev lastet ned næsten til lengen.
 Med fangst båten på slep hjørte vi så med motor a
 båten ombord i Bratvaag og vårt arbejde var
 avsluttet. Vi forblev ikke lenge ved Kertoya
 allerede neste dag, den 7. august, forlot vi øen.
 Da vi passerte landet hvor Andree ~~hadde~~
 hadde hatt sin leir så vi varden med den korte
 slengen som stod skarpt frem mot det mørke land
 Der ende på stranden ~~stod de for 33 år siden~~

150
 290 70 290
 300
 190

Spart efter forsvant landet bak breen. ~~Men vi~~ ~~fulgt~~ i
 satte kursen østover mot Victoria ~~men~~ ~~helt~~ ~~tiden~~
 Om eftermiddagen forblev vi tale og Kertoya blev borte
~~Men~~ ~~o~~ ~~som~~ ~~om~~ ~~i~~ ~~33~~ hadde skjult Andree og hans
 jeller for verden. Nu var gæden løst og Bratva

Det kan synes merkelig at Andrie ikke er funnet
for. Men man erindrer hvor spæden jule er i land på
den og selv om de er i land vil det være et helvete om
de kunne ~~noe~~ komme akkurat dit hvor leuen blev
funnet. Den kunde ikke sees uten man var helt nær
nær. Ingen vande var reist. Derfor kommer at meget
vil avhenge av tidspunktet. Tidlig på sommeren
vil alt være skjult av sneen ~~og i denne~~ sommer
var karakterist ved meget lite sne. Smeltningen kan
være meget sterkere enn tidligere og i tidligere
somre kan det ha vært dekket av sne ~~til langt~~
på ~~høsten~~ hele sommeren. Det kan her nevnes at
skipper Theodor Brodahl fra Tromsø beretter at han
den 9. juli var i land med to menn på sydvestkysten
av Kvitøya for å se etter Nobles ballongparti og gjennom-
krysset hele neset. I den østlige del av landet forteller
han at han fant, 100-150 m fra stranden, en næsten helt
odelagt hermetikk boks. Like ved siden av den var en
lang tegning som tydelig var bearbejdet av folk.
Der lå også endel reker som åpenbart var lagt der
av en menneskelig hånd. Det var meget sne dengang og
bare enkelte snefrie flekker. Litt senere sendte han 5
andre av besetningen i land for å samle egg og lete etter
ballongpartiet men efter 4-5 timer fulgte dem folkene
omkord igjen og de måtte rømme da de satte
inn med en mengde drivis.

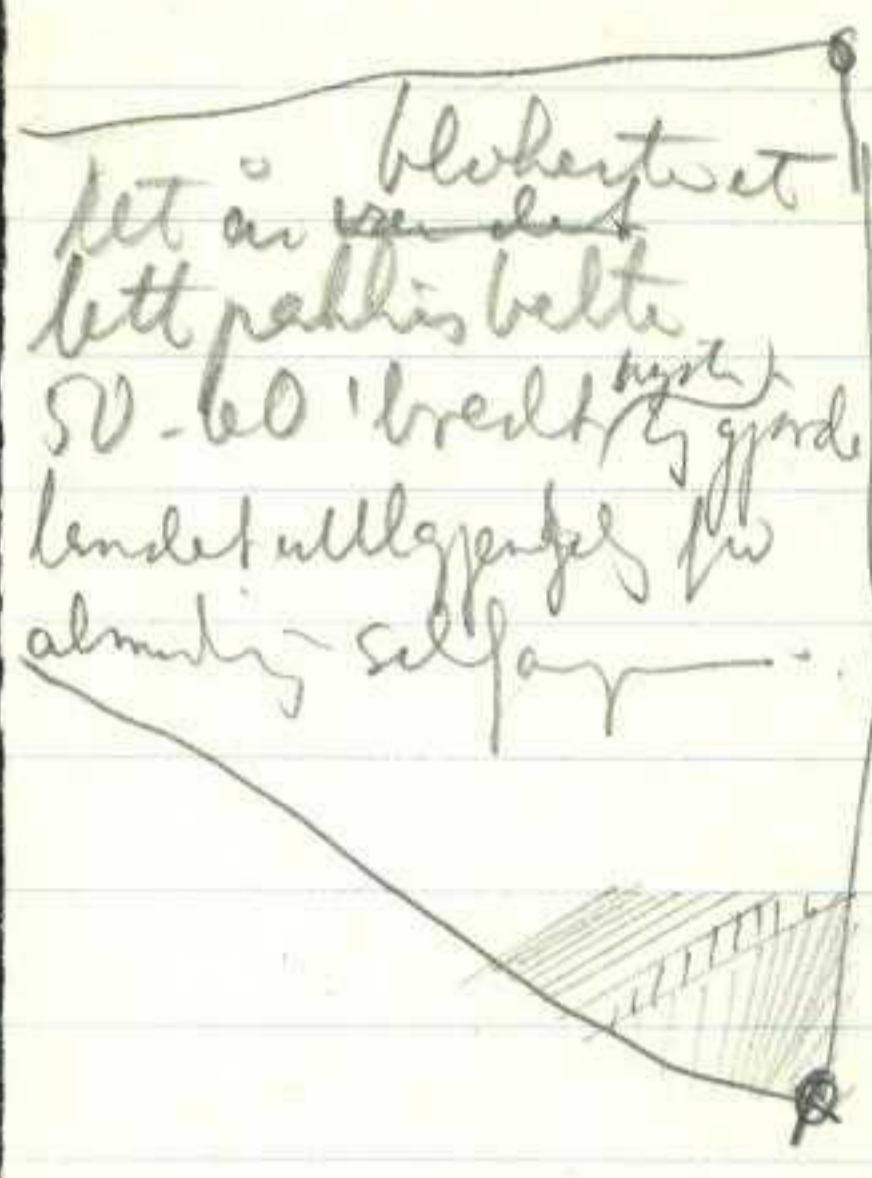
Omkord i Bratvaag var båten med sleden nu blitt placert
på styrbord båtdekk og til Andrie og Skendberg hadde
var blitt innsovd i sikker hadde vi laget en jelles
histe hvor også blev lagt de saker som blev funnet
med Andrie. Kisten blev foreløpig anbragt forut på
dekket.

Om eftermiddagen lullet laker og vi fikk vi på
Victoriaplassen en lav hvit skjuppel på bakbord
side. Det var en fin aften og nu så vi igjen
Kvitøya i vest. Den vilde ikke sløyge oss

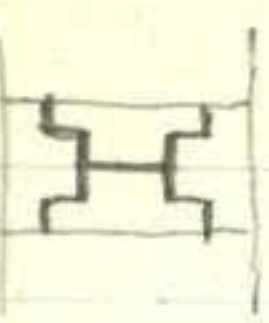
Natten til

~~Den~~ Den 8 august fortsatte vi mot Victoria og gikk nordover langs dens vestside ~~til~~ På nordvestsiden av den er det en liten strand, det eneste stedet hvor det er mulig å komme på land. Vi kjørte til land og sammen med Eliassen, Hansson gikk vi opp på den topp som vi nådde etter 3/4 timen marsj. Fra toppen et herlig rundt blikke. Særlig har vi horisonten og rundt den mange iser på grunn. I sydvest lå den lakelandskaper som vi nettop hadde passert og i vest lygte Karloya spikelsesakelig hvitt i den lyse natt med et lett stålslør over toppen. Vi forlot ~~Kammen området~~ så forlot vi de Victoria og gikk østover sydover og om formiddag fikk vi et fjartor i sikte. Vi styrte ned på det ~~spilfangere~~ varste sig å være Terningen av Tromsø, skipsjefen Einar Jensen. Han kom ombord til oss og vi fortalte ham om fundet. ~~Han fortalte at Jensen skulle snart gå hjem og vi besluttet~~ for å se og vi mente det var best å sende hjem om han en meddelelse om funnet. ^{Et} Følgende telegram blev overlevert ham med anmodning om å hjelpe han til "Isbjørn" å sende det over dens radio, hvis "Nei å gidde til Umanul Siethen i Tromsø for videre ekspedering. Telegrammet's ordlyd var følgende: Særligledes fikk han et brev til N.S.V. av følgende innhold: Dessuten et par private brever. Så forlot vi Terningen ~~hvis~~ ^{vi satte kursen} og tok avgang mot Frans Jørgen Land. Vi passerte nu igjennem et smalt isbelte, det var den første is vi traff og det var ikke meget fryktnagende bare noe elendig fjordis. På fikk vi umiddelbart luke og sjø og måtte emne oss med tålmodighet. Omsider bedret været sig om om aften den 10 august

til Norges Sværbard-
og sikkerhetsundersøkelser

~~studer~~ vi var i opstanden K. Grant og var således
 i en med de største letthet kommet inn til det land
 som ~~for~~ vi på forvants ekspedisjon ikke kunde
 komme nærmere enn 20 kv. mil på grunn av de
 ualmindelig vanskelige isforhold dengang.
 Så forskjellige kan forholdene være på Ishavet.
~~Det er over 1000 Transjords Land~~
~~Transjords Land er adskillige alle høiret græs. Mellom~~
~~isbær deler er en øygruppe som næsten helt er nedsvet~~
 og bare vestkysten er den isfrie land. Det er bare
 Transjords Land ligger øst for Svalbard mellem
 $49^{\circ}50'$ og $81^{\circ}50'$ og $42^{\circ}42'$ og $65'$ i thi lende. Avstanden
 fra Transjords Lands vestpunkt til Kristiana er
 ca. 45 mil. Øgruppen blev ~~som vi nu fort~~ sett
 av norske fangstøyer for første gang i 1865 en øygruppe
 som umiddelbart aldri blev hørt og prøvet. I 1873 blev
 øene funnet og navngitt av den svenske-ungarske
 polarekspedisjon under Fayer og Weysprecht og har senere
 vært berømt av en rekke videnskapslige ekspedisjoner.
 Helt siden øygruppen har norske fangstøyer og delvis
 og i enkelte av sine britiske fangstøyer foretatt
 i en ved F. J. L. og i sundene. Der er adskillig
 over 100 norske fangstøyer som man kan henvisning
 til når man vil derover. Transjords Land har
 således stor betydning for vår ishavsfangst og
 videnskapslige undersøkelser og er av stor interesse
 særlig i tilknytning til forholdene på Grøntland.
 Den 11. aug. gikk vi opp Nighthuliasundet Det
 var klart innover sundet men ute ved kysten la teken
 litt som ble veig. ~~Utsiktsområdet på Kapp Foch~~
 og K. Stephens. På veien ut sundet passerte vi
 Belløya - en flat og i midt et karakteristisk flatt
 klotteformet fjell. Der står et hus inne på
 øen grunn av Leigh Smith i 1880. En bjørn
 la seg og mistet livet men vi lot den gå i
 fred. På bare det østover mot K. Tøva og
 tenken gikk tilbake til det berømte svete

mellen Nansen & Jackson fant sted: 1896, det er de Andree gjorde sitt første ballongforsøk. Nansen & Johansen forlot jo Trane 14. mars 1895 på 84° 4' og 102° for å gjøre et forsøk mot polen med sleder & hundene. De nådde 86° 14' den 8 april og så satte de kursen for Frans Juffs land & hvortil de kom August 6. De fortsatte sin reise ned igjennom sundene og de i slutten av måneden var på sydsiden av Jacksons øya besluttet de å overvintra. Overvintringen forløp heldig og den 19 mai det følgende år fortsatte de sydover. Og så landte det! Den 23 juni møtte Nansen på isen ved K. Thora Jackson som lå her med en britisk ekspedisjon og ble med på den med denne ekspedisjon, fortvi. Det var Nansen's plan å fortsatte videre til Spitsbergen og hadde der ~~med seg~~ ligg seier over Kortoya og sløze til Nordostlandet hvor de håpet å treffe norske fangstfartøier. Fra K. Thora fortsatte vi østover og ut i klavs hvor vi traff på en led is hvor de var adskillig stor hobbe. Den 14. var igjen ved land, ved Algerøen hvor en amerikansk ekspedisjon hadde sitt hovedkvarter: 1903-05. I Markham-sundet lå fastisen ennå så vi kom ingen vei der. Vi gikk derfor tilbake igjen og op Mersundet og igjen til K. Thora. Det er masser av fugl og i fjellet vesentlig alker & krykker. Et ganske stort skremte flokken ut og i tusenvis sværmet de ut fra fjellet. Fra K. Thora gikk vi så mot NO gjennom Bates-sundet. Det var en heldig dag: skyfri himmel og stille. På begge sider av oss skinnende breer adskilt av svarte punkter, lavleformige fjell. Under fjellfjellene hvor uren er gjordet er der et ferskt mose dekke med sterke farger - fra gulgrøn til irgrøn. De bratte basalt skrenter er sortgrå med enkelte flekker av orange p.g. av en lavvæxt som vokser i store masser. der.

Den 17 juni var de uterfor K. Thora da de skulle se på hval. Syntes å være i hval. Nansen's 27

3

Den 17de var vi i Eirahamna og senere i Cambridge Bay. Her traff vi Kåkon av Tromsø, skipper Jens Olsen. Han hadde vært på Spitsbergen med en ekspedisjon og derfra gikk nordover Spitsbergen og fulgt kysten som gikk på nord langs nordøst kysten og så sydover mot vestspissen av Frans Jøfss Land. Det var ikke stor båt, han hadde med sine Tromsøskippere en ikke redde ut med hva de for oss synes i vår norske skjøtselige greier. Vi tilbragte adskillige dager i Cambridge Bay snart var vi inne i Smith Inlet hvor vi forøvrig ble varfaste en dags tid senere var vi lengere inn, blikket ut for K. Nansen hvor vi tok H. Bremer og 1 lev. unge Skjellen og kj gikk på isen for å følge skremme bjørnene ut til kanten. Skjellen ~~ble~~ Deroverre ble de ene en god reising skinn og på land. Så var det brøna med oss. Vi kanket og leitet med armene og fikk den så over til iskanten hvor de gikk i vannet. Så kom fangstbåten den den kante (skytter Ole Myklebust i bungen snart smalt det og moren så fløtt med ryggen ivaret. Ingen stakker holdt sig til moren, den künde vel ikke skjønne hvorfor moren ~~var~~ så plutselig var blitt så stille.

Senere var i gjenside for Gualterbrakta innenfor K. Thora

Den 25 august var vi inne på vestspissen av F. J. L. K. Mary Harmsworth og da vi gikk derfra så vi F. J. L. favel. Sammen med Andfjord av Tromsø, skipper Pedersen gikk vi nordover til vi traff iskanten på 81° N. br. og 41° østl. lengde. Vi begynte å følge kanten som snart brøt sydover og så var igjen ved K. Mary Harmsworth. Den 26 gikk vi vestover mot Victoria. Svak NW vind og ~~ikke~~ domning fra syd. Om morgenen lettet båten og Victoriae hvite kuppel tegnet sig klart mot himmelen i vest og ved 2 hær om. var passerte vi Victoria øye på sydenden i et par kvart miles

~~27. 28.~~ Der var om ingen ~~is~~ ^{ved den} som det
 var forrige gang vi var her; det var den sidste lods
^{NW} ~~der~~ som vi ikke havde talt ~~af~~ ^{Om eftermiddagen}
 så vi Vorloyas ismasser i vest og samlet Victoria
 i øst. Vort øje er ganske behjælpelig større end denne
 og det ser som om dens største længdeudstrækning
^{ved perlingen ligger i dens længde til og være ca 17 mil}
 er i SW-NO. Om aftenen var i gunden syd
 grisen. Derimod på stranden så vi den hvide
 stangen. En bjerg gik ned ved stranden. For-
 modentlig var det kvalrosskuthen som den
 delbeterte sig med. Det var ~~for~~ ^{dünning} for syd
 så landing var umulig. Vi vilde jo gerne på
 land for at se om der var mere is her efter
 den stærke smeltning som vi viste måtte ha
 fundet sted i den tiden vi havde været borte.
 Vi satte os kursen for Kong Karls Land. ~~Helt på natten~~
 Ca 1 time efter vår afgang fra Vortøys littet skodden
 i vest og vi fik se Storoyas hvide ryg i horisonten.
 Bådehelt store om Victoria. De var en stærk
 lysning over Nordost landet. Om formiddagen den
 27 var vi under land og efter et besøg på land
 - ~~vi kom i land en ude~~ - sattes kurs for Slopen
 Den 28 ledte vi megen slingring på grunn av
 sterk dünning for SO. Vi pedet Rekisoyane om
 morgenen til 8 og om aftenen var vi borte av den
 sydlige del av Slopen. Der var over dünning for
 flere hanters ~~siden var ikke tale om å komme på~~
~~land~~ ~~og~~ ~~vi~~ ~~ikke~~ ~~se~~
 den. Vi satte os kurs for Storoya, verb for
 Hammerfest. Om kvelden horte vi i radiosen ganske
 bra. Hittil hadde det nemlig været meget dårlig
 på grunn av lyset men eftersom vi kom sydover til
 mørke netter blev det bedre. Den 29 hadde
 vi storm for SW og vi måtte ligge og bakke da
 isen var for svær. Om aftenen bløt vinden litt
 og vi begynte å gå igjen. Vi horte ikke noe videre

750
 20. 25. 25230
 2500

300 13
 200
 300
 3300

Den norske ekspedisjon til
~~Den norske ekspedisjon~~ til Frans Jørgs Land 1930
~~Allerede i 1927~~ blev foreslått foretaget med selvangeren
 Bratvaag av Aalesund, ~~skibet "A. S. S. S."~~
~~Allerede i vinter 1929~~ foreslo Merges, Svalbard og
~~skibe~~ og hadde til hensikt en videnskabelig udforskning
 av visse dele av Frans Jørgs Land og ~~enkelte~~ ~~anden~~
~~og~~ tilhørende strøk. ~~Samlige~~ Foruten
 videnskabelige undersøkelser skulde der drives
 fangst. Allerede i vinter 1929 hadde Merges
 Svalbard- og Ishavets-undersøkelser foreslått udsendelse
 av en ^{videnskabelig} ekspedisjon til Frans Jørgs Land og den norske
 stat bevilgetertil kr. 12000 mens en privatmann Carl
 J. Kristoffersen ydet et bidrag på 3000 kr. Som fartøi
 ekspedisjonen var leiet selvangeren M/S
 Bratvaag av Aalesund som eies av A/S M/S
 Bratvaag hvis dygnvise vederbør er kr.
 Harald M. Leite Aalesund.
 Bratvaag er en trestøtte bygget for Ishavet og med

Bratvaag

Man kan synes at ^{et} fartøi som dette er ~~er~~ lite til å kunne binde an med ishavets vetter, men det er faktisk større enn gjennomsnittstypen av norske fangst fartøier. På fartøier ofte ~~er~~ betydelig mindre enn "Bratvaag" ferdes norske fangstfolk hvert eneste år overalt i den veldige havstrekning ~~mellem~~ ~~Kvitsjøen~~ ~~og~~ ~~Novaja~~ ~~Semlja~~ mellom Grønland i vest og Kvitsjøen og Novaja Semlja i øst, ja ofte ennu lenger østover. I stadig kamp med storm, is og tåke vinder her årligärs mellom 1500 og 2000 ^{fordelt på ca. 200 fartøier} mann ~~et~~ ~~karrige~~ tilskudd til sitt ^(karrige) utkomme. Man kunde si at denne havstrekning stadig avpatruljeres av norske fangstskuter og det er ikke å undres over at de levninger som er gunnet av forulykkede ekspedisjoner i disse strøk er funnet av norske fangstfartøier. En annen side ved denne fangstvirksomhet som kanskje er ennu mindre påaktet er de tjenester ~~gives~~ den yder videnskapen ved å bringe førstehånds opplysninger om dyreliv, meteorologiske forhold og isforhold i de strøk hvori den drives. Dristige fangstskippere har gjort geografiske oppdagelser særlig øst for Spitsbergen og mange er de ^(norske og utenlandske) ekspedisjoner ~~og~~ videnskabelige ekspedisjoner som kan disse samme takke ~~norske~~ ~~skuter~~ ~~og~~ fangstfolk for den heldige gjennomførelse av sine planer, dels direkte ved at ekspedisjoner har leiet disse skuter med besetning til forskningsferde i de strøk hvor de er bedre kjent enn noen andre, dels på den må te at norske fangstskuter er blitt solgt ~~til~~ som ekspedisjonsskib til ^t utenlandske ekspedisjoner og disses besetning har i alle tilfeller i stor utstrekning blitt rekrutert av norske fangstfolk.

på fangst efter Grønlandssel, klappmyss, stor-kobbe, hvalross og bjørn